

MRF 2023.150

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 4. maj 2023, j.nr. 22/11917

Stadfæstet tilladelse efter kystbeskyttelseslovens § 3 til udvidelse af skråningsbeskyttelse på vilkår om løbende strandfodring, da vilkåret var sagligt begrundet, og da den kysttekniske vurdering er et skønsmæssigt spørgsmål, som nævnet ikke har kompetence til at behandle.

Gribskov Kommune meddelte den 14. oktober 2022 tilladelse efter kystbeskyttelseslovens § 3, stk. 1, til kystbeskyttelse på to ejendomme i form af udvidelse af eksisterende hård skråningsbeskyttelse på vilkår om løbende strandfodring. Kommunen traf samtidig screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om, at projektet ikke krævede miljøvurdering og § 25-tilladelse, samt afgørelse efter kysthabitatbekendtgørelsen (2020/654) om, at der ikke skulle udarbejdes konsekvensvurdering. Kommunen begrundede tilladelsen efter kystbeskyttelsesloven med, at den omhandlede kyststrækning var udsat for stor akut og kronisk erosion, og at denne risiko kunne reduceres ved en udvidelse af den eksisterende kystbeskyttelse. Med hensyn til den negative indvirkning på naboejendommene og adgangsforholdene som følge af projektet vurderede kommunen, at denne kunne reduceres ved kompenserende strandfodring. Afgørelsen blev påklaget af ejendommens ejere (E), der navnlig anførte, at vilkåret om strandfodring ikke havde saglig eller funktionel

sammenhæng med forhøjelsen af kystbeskyttelsesplanlægningen. E anførte endvidere, at afgørelsen var i strid med proportionalitetsprincippet og lighedsgrundsætningen. Miljø- og Fødevareklagenævnet (formanden) bemærkede, at nævnets prøvelse af afgørelser efter kystbeskyttelseslovens § 3 er begrænset til retlige spørgsmål, jf. kystbeskyttelseslovens § 18, stk. 1, hvorfor nævnet havde kompetence til at prøve afgørelsens overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og lighedsgrundsætningen, hvorimod det ikke udgjorde et retligt spørgsmål, om der efter en kystteknisk vurdering var forhold, der talte for eller imod behovet for kystbeskyttelse, og hvilken type kystbeskyttelse der var bedst egnet i den konkrete sag. Nævnet fandt derfor alene anledning til at behandle, om afgørelsen var i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige principper. Nævnet fandt efter en samlet vurdering ikke anledning til at tilsidesætte kommunens afgørelse, hvormed afgørelsen blev stadfæstet.

Stadfæstelse af afgørelse i sag om tilladelse til kystbeskyttelse i Gribskov Kommune

22/11917

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har truffet afgørelse efter kystbeskyttelseslovens § 3, stk. 1, jf. § 18, stk. 1.[1]

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæster Gribskov Kommunes afgørelse af 14. oktober 2022 om tilladelse til kystbeskyttelse i form af udvidelse af eksisterende hård skråningsbeskyttelse, med vilkår om strandfodring, på [A1] og [A2], 3250 Gilleleje.

Det indbetalte klagegebyr tilbagebetales ikke.

Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet[2] og gebyrbekendtgørelsens § 2, stk. 6.[3] Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. kystbeskyttelseslovens § 18 b.

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevarerklagenævnet

Afgørelsen er den 27. oktober 2022 påklaget til Miljø- og Fødevarerklagenævnet af ejendommenes ejere, der er repræsenteret ved konsulent.

Klager har navnlig anført, at

- vilkåret om strandfodring ikke har saglig eller funktionel sammenhæng med forhøjelsen af skråningsbeskyttelsen,
- afgørelsen er i strid med lighedsgrundsætningen, da naboer til klager har fået meddelt tilladelse til lignende projekter uden vilkår om strandfodring, og
- der ikke er proportionalitet mellem projektet og vilkåret om strandfodring, da strandfodring er særligt omkostningstungt, den nytte klager opnår ved strandfodring og i forhold til omkostningerne til et fælles kommunalt projekt om strandfodring.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.3.

2. Sagens oplysninger

2.1 Ejendommen/området

Det omhandlede kystbeskyttelses anlæg er etableret på matr. nr. [PN1] og [PN2] Smidstrup By, Blistrup, ved Smidstrup Strand ca. 3,2 km vest fra Gilleleje og direkte ud til Hesselø Bugt i Kattegat.

Ejendommene er beliggende i et sommerhusområde og består af ét sommerhus på hver ejendom samt en sti, som giver offentligheden adgang til stranden. Derudover består ejendommene af en tværgående ca. 50 m lang skråningsbeskyttelse af sten. Der er en ca. 17 m bred strand målt mellem skråningsbeskyttelsens fod og kystlinjen.[4]

Skråningsbeskyttelsen er etableret efter Kystinspektoratets tilladelse meddelt i 1999,[5] og efter tilladelse udvidet i 2000.[6] Ifølge inspektoratets tilladelse er anlægget etableret som en ralpude af sten i størrelsen 20/50 cm med top i niveau med det bagvedliggende terræn. Ifølge Danmarks Højdemodel ligger det bagvedliggende terræn i kote mellem ca. +2,5 m og +3,5 m. [7]

Kyststrækningen vest for de omhandlede ejendomme er beskyttet af henholdsvis skråningsbeskyttelse og t-høfder. Øst for ejendommene er der etableret skråningsbeskyttelse på naboejendommen, matr. nr. [PN4] Smidstrup By, Blistrup, men kyststrækningen står herefter ubeskyttet i ca. 1,5 km. Derudover er der etableret en stenrække på kystlinjen ud for matr. nr. [PN5], Smidstrup By, Blistrup, i vest, som strækker sig over matr. nr. [PN6], [PN7], [PN3] Smidstrup By, Blistrup, og slutter ud for matr. nr. [PN1] Smidstrup By, Blistrup, i øst.

I henhold til Kystdirektoratets kystatlas er den forventede kroniske erosion på kyststrækningen ud for matr. nr. [PN1] og [PN2] Smidstrup By, Blistrup, stor, og den forventede akutte erosion for strækningen stor.[8]

Det fremgår videre af bølgerose fra Kystdirektoratets kystatlas,[9] at bølgerne i overvejende grad kommer fra vestlig retning, og de største bølger kommer fra vestnordvest til nordvestlig retning. Derudover følger det af kystatlas, at sedimenttransportretningen ud for Smidstrup Strand er i østlig retning.

Projektet er beliggende i den vestlige del af Natura 2000-område nr. 195, "Gilleleje Flak og Tragten", udpeget som habitatområde nr. 171. Området ligger i Kattegat helt ind til kysten ved Gilleleje, og er specielt udpeget for at beskytte naturtyperne sandbanke (1110) og rev (1170) samt arten marsvin (1351).

2.2 Den påklagede afgørelse

Gilleleje Kommune har den 14. oktober 2022 i medfør af kystbeskyttelseslovens § 3, stk. 1, meddelt tilladelse til skråningsbeskyttelse samt strandfodring.

Gribskov Kommune har derudover truffet afgørelse om, at projektet ikke er omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse, jf. miljøvurderingslovens § 21,[10] samt afgørelse om, at der ikke skal udarbejdes en konsekvensvurdering af projektet efter habitatbekendtgørelsen for søterritoriets § 3.[11]

Afgørelsen er meddelt på en række vilkår, herunder om, at der skal ske strandfodring med 1030 m³ hvert femte år, at første strandfodring skal ske senest 5 år efter etablering af det ansøgte, og at fodringsmaterialet skal bestå af rent sediment og svare til det naturligt forekommende materiale i skrænten på strækningen. Det fremgår videre af vilkårene, at

såfremt der meddeles tilladelse til det kommunale fællesprojekt, Nordkystens Fremtid, eller lignende projekt, hvor den aktuelle strækning indgår, kan det bestemmes, at vilkåret om strandfodring udgår af denne tilladelse til skråningsbeskyttelse.

Det fremgår af afgørelsen, at ejendommene på trods af den etablerede kystbeskyttelse oplevede akut erosion under stormen Bodil i 2013, og at der under stormen Malik i 2022 skete en overskylning af kystbeskyttelsen.

Ifølge afgørelsen er der ansøgt om at forhøje kystbeskyttelsen til topkote +3,5 m (DVR90) for hele strækningen, på tværs af de to matrikler. Udvidelsen til skråningsbeskyttelse vil ske som en udbygning ved den eksisterende ralpude og bestå af fiberdug, hvorpå der lægges sten i størrelsen 10/20 cm, som afdækkes af større sten i størrelsen 40/80 cm. Konstruktionen får en hældning på 1:3.

Gribskov Kommune har ud fra luftfotos beregnet erosionsraten for ejendommene. Kommunen har til beregningen anvendt perioden fra 1967 til 1999, som er før etableringen af kystbeskyttelse i 1999 og 2000. Der er målt en gennemsnitlig tilbagerykning på 0,55 m pr. år. Den beregnede erosionsrate er anvendt til beregningen af den kompenserende fodringsmængde.

Til verificering af den beregnede erosionsrate for ejendommene har Gribskov Kommune sammenlignet erosionsraten for nabostrækningerne, som indtil 2021 har været friholdt for kystbeskyttelse. Det fremgår af afgørelsen, at klager selv har undersøgt erosionsraten for nabostrækningen i øst med måling for perioden fra 2002 til 2020, hvor den beregnede erosionsrate er målt til 0,49 m pr. år, og kommunen har foretaget en undersøgelse af strækningen vest for klagers ejendom, som viser en erosionsrate på 0,67 m pr. år i perioden fra 2006 til 2021. Kommunen har derfor vurdereret, at målingerne er repræsentative.

Gribskov Kommune har foretaget beregningen af mængden for sandfodring ved brug af formlen for strandfodring, som beskrevet i Kystdirektoratets vejledning om kystbeskyttelsesmetoder.[12] Til brug for beregningen har kommunen målt, at den aktive dybde ud for klagernes ejendomme er i 4 meters dybde

Det fremgår af afgørelsen, at Gribskov Kommune arbejder aktivt på at gennemføre det tværkommunale kystbeskyttelsesprojekt Nordkystens Fremtid, hvorigennem der forventes at ske strandfodring på seks strækninger i kommunen, herunder ved kyststrækningen ud for klagernes ejendomme.

Kystdirektoratet har den 29. juli 2022 besvaret Gribskov Kommunes høring om projektet.

Kystdirektoratet har i besvarelsen bemærket, at det fremgår af ansøgningen, at der ikke skal ske sandfodring. I forhold til den valgte løsning har direktoratet blandt andet vurderet, at den ansøgte skråningsbeskyttelse ikke vil standse erosionen på strækningen, men alene flytte erosionen ud foran og nedstrøms anlægget, hvilket vil sige mod nordøst, hvor der vil ske læsideerosion. Direktoratet fortsætter sin vurdering med, at erosionen foran anlægget desuden kan medføre, at stranden over tid bliver smal eller helt forsvinder, hvilket kan påvirke offentlighedens adgang til og langs kysten samt den rekreative udnyttelse af kysten.

Afslutningsvist vurderer Kystdirektoratet, at den valgte løsning kun på kort sigt reducerer risikoen for erosion lokalt, og anbefaler, at hvis Nordkystens Fremtid ikke bliver gennemført, at der i stedet stilles vilkår om kompenserende sandfodring.

Gribskov Kommune har foretaget en afvejning og vurdering af hensynene oplistet i kystbeskyttelseslovens formålsbestemmelse.

Gribskov Kommune har vurderet, at den omhandlede kyststrækning er udsat for stor akut og kronisk erosion, og at risikoen for erosion kan reduceres ved udvidelse af den eksisterende kystbeskyttelse. Kommunen har videre vurderet, at kystbeskyttelsesplanlægningen kan have en negativ påvirkning på nabostrækningerne, samt have negative konsekvenser for adgangsforholdene, og at de negative påvirkninger kan reduceres ved kompenserende strandfodring.

Samlet finder Gribskov Kommune, at der ikke er hensyn, der taler imod en gennemførelse af projektet om udvidelse af kystbeskyttelsesplanlægningen.

2.3 Klagens indhold

Klager har anført, at vilkåret om strandfodring ikke har saglig eller funktionel sammenhæng med forhøjelsen af kystbeskyttelsesplanlægningen.

Til støtte herfor har klager oplyst, at projektet er en forhøjelse af det eksisterende kystbeskyttelsesplanlægning, og at hele forhøjelsen etableres landværts det eksisterende anlæg, hvilket betyder, at der ikke etableres en konstruktion, som påvirker stranden eller materialevandringen langs kysten. Ifølge klager har stranden foran kystbeskyttelsesplanlægningen i perioden fra 2000 til 2022 været stabil og under periodisk fremrykning, og at dette kan dokumenteres på luftfotos. Det er klagers opfattelse, at denne gunstige situation skyldes, at stranden og det lave vand foran stranden er fyldt med store sten, som danner et flak, der medfører, at sandet fastholdes.

Det er videre klagers opfattelse, at Gribskov Kommune har beregnet et fiktivt behov for kompenserende strandfodring ud fra en forudsætning om, at kystbeskyttelsesplanlægningen ikke eksisterede.

På baggrund heraf har klager anført, at Gribskov Kommunes vilkår om strandfodring er et udtryk for kommunens forsøg på at pålægge konkrete grundejere at igangsætte projekt Nordkystens Fremtid for grundejernes egen regning. Ifølge klager er kommunens omgåelse af kystbeskyttelseslovens § 1 a ligeledes udtryk for, at kommunen forsøger at gennemføre projekt Nordkystens Fremtid.

Klager har oplyst, at Gribskov Kommune i 2021 har meddelt tilladelse til skråningsbeskyttelse på den østlige naboejendom uden at stille vilkår om kompenserende strandfodring, samt at dette ligeledes har været gældende for en række andre projekter om kystbeskyttelse, herunder kommunale projekter.

Det er således klagers opfattelse, at Gribskov Kommunes ændring af praksis ved fastsættelse af vilkår om strandfodring er udtryk for forskelsbehandling, og klager har anført, at afgørelsen således er i strid med lighedsgrundsætningen.

Klager har anført, at vilkåret om kompenserende strandfodring er for omkostningstungt i forhold til, hvad Gribskov Kommune med rimelighed kan pålægge klager af udgifter. Ifølge klager er det i øvrigt for omkostningstungt i forhold til, hvad det vil have af omkostninger at

vente med at strandfodre til den dag, hvor kommunen iværksætter projekt Nordkystens Fremtid. Derudover er det klagers opfattelse, at vilkåret er for omkostningstungt i forhold til, hvad klager opnår ved at strandfodre foran sit kystbeskyttelses anlæg.

Klager oplyser hertil, at omkostningerne ved strandfodring hvert femte år vil beløbe sig til 412.000 kr., og at selve projektet om forhøjelse af kystbeskyttelses anlægget beløber sig til ca. 200.000 kr. Derudover oplyser klager, at Gribskov Kommune med projekt Nordkystens Fremtid kan sandfodre med tilsvarende mængde for et væsentligt lavere beløb.

Klager har som supplerende bemærkninger af 15. november 2022 anført, at alle ansøgninger om kystbeskyttelse før 20. september 2022 bør behandles i henhold til den praksis, som var gældende på ansøgningstidspunktet.

2.4 Gribskov Kommunes bemærkninger til klagen

Gribskov Kommune har den 7. november 2022 indsendt bemærkninger til klagen.

Vedrørende det af klager anførte om ændring af praksis har Gribskov Kommune bemærket, at praksis om vilkår om kompenserende strandfodring er ændret som konsekvens af Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse af 22. juni 2022, hvor nævnet ophævede og hjemviste Halsnæs Kommunes afgørelse om tilladelse til skråningsbeskyttelse, fordi nævnet fandt, at Halsnæs Kommunes vilkår om strandfodring ved henvisning til projekt Nordkystens Fremtid var mangelfuldt, da projektet ikke var færdigbehandlet.

Gribskov Kommune oplyser hertil, at Gribskov Kommune, ligesom Halsnæs Kommune, tidligere har argumenteret for, at passive anlæg kunne etableres uden kompenserende strandfodring, idet kommunen arbejder på at gennemføre det tværkommunale kystsikringsprojekt Nordkystens Fremtid.

I forbindelse hermed har Gribskov Kommune i september 2022 besluttet, at kommunen som udgangspunkt vil stille vilkår om kompenserende strandfodring ved tilladelser til passive anlæg som eksempelvis skråningsbeskyttelse.

Gribskov Kommune har videre bemærket, at kommunen efter Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse har vurderet, at de tilladelser til kystbeskyttelse, som klager henviser til, var mangelfulde.

For så vidt selve det ansøgte har Gribskov Kommune bemærket, at det eksisterende anlæg og den ansøgte udvidelse betragtes som ét samlet anlæg, idet den nye udvidelse ikke vil kunne blive etableret uden det eksisterende anlæg.

3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Miljø- og Fødevarerklagenævnets prøvelse

Det fremgår af § 11, stk. 1, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse af en afgørelse til de forhold, der er klaget over.

Det følger endvidere af § 11, stk. 2, i lov om Miljø- og Fødevarerklagenævnet, at nævnet kan begrænse sin prøvelse til de væsentligste forhold.

Efter kystbeskyttelseslovens § 18, stk. 1, kan afgørelser efter § 3 påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet, for så vidt angår retlige spørgsmål.

Det er et retligt spørgsmål, om Gribskov Kommunes afgørelse har hjemmel i loven. Det er ligeledes et retligt spørgsmål, om kommunens afgørelse er i overensstemmelse med forvaltningsretlige principper, herunder grundsætningen om saglig forvaltning, proportionalitetsprincippet og lighedsgrundsætningen.

Det er derimod ikke et retligt, men et skønsmæssigt spørgsmål, om der efter en kystteknisk vurdering er forhold, der taler for eller imod et ansøgt projekt, herunder om der efter en kystteknisk vurdering er behov for kystbeskyttelse på ejendommen samt hvilket type kystsikring, der er bedst egnet i den konkrete sag. Sådanne spørgsmål kan derfor ikke påklages til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet har i denne klagesag fundet anledning til at behandle, om Gribskov Kommune har fastsat vilkåret om kompenserende strandfodring i overensstemmelse med de forvaltningsretlige principper.

Efter nævnets vurdering er der ikke med klagen i øvrigt fremkommet forhold, der kan føre til ændringer af førsteinstansens afgørelse.

3.2 Miljø- og Fødevarerklagenævnets bemærkninger

Det fremgår af kystbeskyttelseslovens § 1, stk. 1, at formålet med kystbeskyttelse er at beskytte mennesker og ejendom ved at reducere risikoen for oversvømmelser eller kystnedbrydning fra havet, fjorde eller andre dele af søterritoriet.

Dette formål varetages ved afvejning af en række hensyn, herunder behovet for kystbeskyttelse, økonomiske hensyn, kystbeskyttelsesforanstaltningernes tekniske og miljømæssige kvalitet, rekreativ udnyttelse af kysten og sikring af den eksisterende adgang til og langs kysten.

Det følger af kystbeskyttelseslovens § 3, stk. 1, at på søterritoriet, strandbredder og andre kyststrækninger, hvor der ikke findes sammenhængende grønsvær eller anden sammenhængende landvegetation og på arealer, der ligger inden for en afstand af 1.000 m fra, hvor denne vegetation begynder, kræves tilladelse til at udføre kystbeskyttelsesforanstaltninger. Ifølge § 3, stk. 2, meddeler kommunalbestyrelsen tilladelse efter stk. 1, med mindre der er tale om anlæg, der udføres med staten som bygherre.

Ifølge kystbeskyttelseslovens § 3, stk. 6, kan der i forbindelse med tilladelse til etablering af kystbeskyttelsesforanstaltninger stilles vilkår, herunder vilkår om sikkerhedsstillelse for udgifter til fjernelse af disse anlæg, vedligeholdelse og godkendelse af overdragelse m.v.

Af den gældende vejledning, Forvaltning af kystbeskyttelsesloven, fremgår det, at opregningen af vilkår ikke er udtømmende, og at kommunerne i tilladelser til kystbeskyttelse har mulighed for at stille ethvert sagligt vilkår, som lovligt kan varetages inden for kystbeskyttelseslovens område.[13] Ud over de direkte nævnte vilkår i bestemmelsen om vedligeholdelse og sikkerhedsstillelse, kan kommunen endvidere stille vilkår, der relaterer sig til kystens udvikling, kystbeskyttelsesplanlægningens indvirkning på nabostrækninger, anlægstidspunkt, passagemuligheder og strandens bevarelse. Det afgørende er, at vilkårene, der stilles, er præcise, saglige, lovlige og proportionale i forhold til det, de skal imødegå.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at det fastsatte vilkår om kompenserende strandfodring er sagligt begrundet. Nævnet har lagt vægt på, at Gribskov Kommune har inddraget relevante hensyn i vurderingen, herunder offentlighedens adgang til og langs kysten, samt inddraget saglige og faglige kysttekniske oplysninger og beregninger til vurdering af vilkårets nødvendighed og rimelighed ved de konkrete ejendommers kyststrækning.

Den almindelige forvaltningsretlige lighedsgrundsætning indebærer, at ens sager skal behandles på samme måde. Forskelligt udfald af ansøgninger må således kunne begrundes i relevante forskelle i de enkelte sager. Saglig forskelsbehandling kan f.eks. skyldes ændring i praksis eller forskel på påvirkning på forskellige kyster eller dele heraf.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet finder, at Gribskov Kommune ved behandlingen af ansøgningen om etablering af skråningsbeskyttelse ikke har tilsidesat lighedsgrundsætningen. Nævnet har lagt vægt på, at kommunen har ændret praksis vedrørende sagsbehandling af ansøgninger om tilladelse til etablering af kystbeskyttelse som følge af, at tidligere praksis har været mangelfuld, idet der i tidligere sager ikke var indsat et konkret vilkår om kompenserende strandfodring, men i stedet henvist til et ikke færdigbehandlet kommunalt fællesprojekt om sandfodring.

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæster derfor Gribskov Kommunes afgørelse.

3.3. Miljø- og Fødevarerklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevarerklagenævnet stadfæster Gribskov Kommunes afgørelse af 14. oktober 2022 om tilladelse til kystbeskyttelse i form af udvidelse af eksisterende hård skråningsbeskyttelse, med vilkår om strandfodring, på [A1] og [A2], 3250 Gilleleje.

[1] Lovbekendtgørelse nr. 705 af 29. maj 2020 om kystbeskyttelse m.v.

[2] Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

[3] Bekendtgørelse nr. 132 af 30. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Miljø- og Fødevarerklagenævnet mv.

[4] Luftfoto 16. april 2022.

[5] Kystinspektoratets sagsnr. 4141-213-182-5

[6] Kystinspektoratets sagsnr. 4141-213-182-9

[7] <https://dataforsyningen.dk/data/926> (<https://dataforsyningen.dk/data/926>)

[8] <https://kms.maps.arcgis.com/apps/webappviewer/index.html?id=8669133b3f4842b7a9a19fb24b08ffd5>
(<https://kms.maps.arcgis.com/apps/webappviewer/index.html?id=8669133b3f4842b7a9a19fb24b08ffd5>)

[9] Bølgerose ud for Tisvildeleje.

[10] Lovbekendtgørelse nr. 4 af 3. januar 2023 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[11] Bekendtgørelse nr. 654 af 19. maj 2020 om administration af internationale naturbeskyttelses-områder samt beskyttelse af visse arter for så vidt angår kystbeskyttelsesforanstaltninger samt etablering og udvidelse af visse anlæg på søterritoriet.

[12] https://kyst.dk/media/80442/vejledning_om_kystbeskyttelsesmetoder.pdf
(https://kyst.dk/media/80442/vejledning_om_kystbeskyttelsesmetoder.pdf)

[13] Kommune med kystansvar, Modul 1, Forvaltning af kystbeskyttelsesloven, Miljø- og Fødevareministeriet, Kystdirektoratet, afsnit 2.5.3.

Sag:

22/11917

Dato:

4. maj 2023.

Emner:

Kystbeskyttelsesl...

Miljø- og Fødevareklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/miljoe-og-foedevareklagenaevnet/>) •
Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • mfkn@naevneneshus.dk
(<mailto:mfkn@naevneneshus.dk>)
Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/mfkn-naevneneshus-dk>)